

HOSANA

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

BESPLATNI PRIMJERAK

Subotica - Stari Žednik - broj 22, godina VI - Uskrs 2015.

U IŠČEKIVANJU POVRATKA ŠTIĆENIKA...

IMPRESUM

Hosana
list Humanitarno-terapijske
zajednice za pomoć
ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč. dr. Marinko Stantić

Redakcija

prof. Tatjana Njegomir
prof. Jasmina Šolaja Radenković
Josip Josipović
prof. Dušan Uzelac

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

prof. Zoran Dupor

Tehnički urednik

Srđan Varo

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa
Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisk
Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada
400 primjeraka

UZDRMANA JAVNOST?

vlč. dr. Marinko Stantić
UREDNIK HOSANE I UPRAVITELJ ZAJEDNICE

Čin obustave rada Zajednice "Hosana" zbog finansijske iznemoglosti imala je cilj senzibilizirati javnost za problem ovisnosti. Je li javnost uzdrmana ovim činom, vrijeme će pokazati? Ono što je pozitivno u svemu ovome jest to da su za "Hosanu" čuli i oni koji do sada nisu znali ni da postoji. Mediji su se potrudili da vijest o zatvaranju "Hosane" dopre do velikog broja ljudi. Ova vijest je dobila mjesto u informativnim emisijama do kojih je gotovo nemoguće doći i uz nadoplatu. Javnost je informirana. No, ima li zbog toga pomaka? Jesu li ostali tvrda srca oni koji su mogli pomoći njen život i rad? Uostalom, zašto Bog ne reagira? Je li ovaj čin i Božja volja?

Doista, odgovornost za bilo koje zlo u svijetu često se pripisivala Bogu (još uvijek se i pripisuje) kao onome koji je stvoritelj svega, pa tako i zla. Dokazujući Božje postojanje, njegovu apsolutnu slobodu, moć i neizmjernu ljubav prema stvorenju koje je stvorio, dolazi se do zaključka kako

zlo nije i ne može biti od Boga. Bog uistinu jest stvoritelj svega, ali čovjek (koji je također stvorene Božje) stvoren je kao slobodno biće, što podrazumijeva izbor između dobra i zla. Kada bi Bog oduzeo čovjeku tu slobodu, neminovno bi čovjek postao Božji robot. Tim činom bi čovjek bio liшен i stvarne ljubavi kojom Bog ljubi čovjeka i onda kada on čini zlo. Prema tome, zlo je ono što proizlazi iz čovjekove slobodne volje, a Bog nije onaj koji stvara zlo. Zlo leži u čovjekovoj mogućnosti izbora između dvoga, svjetla i tame.

U tom svjetlu treba promatrati i Božje dopuštenje da Zajednica "Hosana" obustavi rad. Kada Otac Nebeski niti svoga Sina "nije poštedio, nego ga je za sve nas predao, kako nam onda s njime neće sve darovati?" (Rim 8,32). Ostaje vjera i nada da će Bog sve izvesti na dobro, da će svaki ovisnik koji svoju ovisnost želi riješiti putem Zajednice, istu naći, bez obzira kako se ona zvala.

urednik

VIJESTI

Od 1.2. do 1.4.2015. godine bio je otvoren natječaj za prijem novih skladbi za deseti po redu Festival hrvatskih duhovnih pjesama – HosanaFest, koji će održava u nedjelju 20.9.2015. u Subotici u Hali sportova u 20,00 sati. O rezultatima natječaja, kao i o samome festivalu obavještavat ćemo Vas u narednim brojevima našega lista. Inače, sve možete pratiti i na www.hosanafest.suboticka-biskupija.info

- Dana, 10.3.2015. u osnovnoj školi "Vuk Karadžić" u Crvenki, za učenike 8. razreda održana je preventivna tribina o bolesti ovisnosti na kojoj je govorila Uprava naše Zajednice.

- U petak, 13.3.2015. dvojica naših bivših štićenika, Andraš Škofljanec i Sebastijan Farbaš otputovali su u London na privremeni rad. Sretno im bilo!

- Premijera spota pobjedničke pjesme HosanaFesta 2014, skupine "Trinity" iz Čepina, kraj Osijeka, "Kad gori pod nogama" bila je u četvrtak, 12.03.2015. na CMC - Croatian Music Channel!

Piše: Jasmina Šolaja Radenković

"HOSANA" I SEDMA SILA

Vijest da od dana 16.1.2015. godine Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - "Hosana" nije više u mogućnosti da prima štićenike na oporavak, već se bavi jedino preventivom i marketingom protiv bolesti ovisnosti, brzo se proširila! Ljudi su vijest primili sa nevjericom, odmaličivali su glavom, bili iznenađeni kako lokalna vlast, pa i više državne instance nemaju sluha za ovako korisnu i humanu pojavu. "Hosana" je bila jedinstvena, ljudska, topla. Svako tko je, bar na tren, bio njen gost, osjetio je prisutnost srdačnosti, iskrenosti, bratske ljubavi koja dolazi od Gospodina. Tko nije bio gost "Hosane", ne može shvatiti prazninu koja je nastala nakon njenog zatvaranja!

Loše vijesti se brzo šire. Novinari, trčeći za ekskluzivnom pričom, dolaze do "Hosane". Telefon zvoni. Radio i TV stanice znaju za postojanje Zajednice, žele je posjetiti, žele intervju sa bivšim štićenicima, sa upraviteljem... Isti novinari koji su bili nedostupni pomoći kada je moglo da se pomogne, kada je Zajednica posljednjim snagama željela pronaći nove izvore finansijske podrške. Do 1.3.2015. godine mnogo je novinara dolazilo, i pisalo i snimalo. Put do Staroga Žednika lako su pronalazile i lokalne i prestoničke novinarske ekipe. U periodu od petnaestak dana, preko deset ekipa napravilo je priču o zatvaranju "Hosane". Neki od njih su bili u Zajednici prvi put... Velečasni dr. Marinko Stantić je razgovarao sa novinarima RTS-a, prilog je emitiran u središnjem Dnevniku 2, kao i u emisiji "Građanin", slično je prikazivano u Jutarnjem programu RTVojvodine. "Hosana" dolazi i do HRT-a 1 i do emisije "Glas domovine". Tko je želio čuti lošu vijest i poziv za pomoć, čuo je sve preko ovih najgledanijih televizijskih kanala. Svi u nevjericu, svi zabrinuti i suosjećajni. Nižu se predstavnici sedme sile: intervju sa upraviteljem, izjave bivših štićenika, njihovih obitelji i suradnika Zajednice, pojavljuju se u "Blicu", "Politici" i drugom tisku. Tekstovi učtivi, suosjećajni. Lokalne radio, TV stanice, kao i internet por-

tali objavljuju da "Hosana" više ne radi (Info kanal, City TV, Panonia, Radio Subotica, subotica.com). I sve to u vrlo kratkom vremenskom periodu!

Interes novinara polako opada, vijest je završila svoju aktualnost, a može li spašavanje života izgubiti na aktualnosti? Može li se razumijevanje, Božja promisao, ljubav, nada, objaviti u nekoliko novinskih redaka? Je li moguće prikazati na televiziji atmosferu bratske, nesebične ljubavi koja je vladala u "Hosani", zahvalnost roditelja, vrijednost spašenih života? Imaju li ljudski život i zdravlje cijenu? Pokazali su nam da sve ima cijenu u ovom svijetu i da je Božja promisao često nedokučiva na prvi pogled. "Hosana" nije postojala uzalud i to nema cijenu! Izlječeni mladi ljudi, spašeni životi uvijek raduju srca i ulijevaju nadu i za ovaj veliki blagdan, dan Isusovog uskrsnuća!

"HOSANA" JE BILA STROŽIJA

Hosana: Bivši ste ovisnik. Nakon petnaest godina borbe s alkoholom, petnaest ste mjeseci boravili u Zajednici "Hosana" i ondje tražili pomoć. Kako Vam je u njoj bilo?

Aleksandar: Boravak u "Hosani" sam shvatio kao neka vrata kroz koja moram poći da bih ostavio iza sebe stari život, a ušao u novi. U Zajednici "Hosana" sam, kroz duhovne razgovore upoznat sa time da stari život ne mogu popraviti, već samo zadobiti novi.

Hosana: Po zatvaranju Zajednice "Hosana", premješteni ste u Zajednicu "Zemlja živih" u Čeneju. Kako Vam je sada?

Aleksandar: Mogu slobodno reći da mi je dobro. Još uvijek se privikavam na život u njoj, jer u odnosu na Zajednicu "Hosana" postoje određene razlike u pravilima.

Hosana: Koje su to razlike?

Aleksandar: Ovdje u "Zemlji živih" sve je hijerarhijski posloženo. To bi značilo da mi ukazat na moje propuste mogu samo oni štićenici koji su vremenski duže u njoj od mene. Mlađi nemaju to pravo. U "Hosani" su mogli i jedni i drugi to činiti, što smatram da je dobro.

Hosana: Gdje su strožija pravila?

Aleksandar: U "Hosani". Mislim da se s bivšim ovisnicima i treba strogo postupati. Blagost ne bi dovela do željenog rezultata. Meni je, npr. kazna izolacije, koja je postojala u "Hosani", najviše pomogla. Tada sam bio suočen biti sam sa sobom, pa sam i najviše sagledao sebe i donio najviše ključnih odluka vezanih za moj život. Moram priznati da mi je i manja Zajednica bila efikasnija. Ovdje nas je preko

OD “ZEMLJE ŽIVIH”

dvadeset, a kada nas je manje, sama atmosfera nas usmjerava na sagledavanje sebe i analizu svojih postupaka, što se u većoj Zajednici može, ali se češće odvuče pažnja.

Hosana: Što Vam sada predstoji u Zajednici?

Aleksandar: Mene uskoro čeka prva tzv. provjera. Riječ je o povratku u društvo gdje se provjeravam koliko sam jak, odnosno slab nositi se s izazovima ovoga svijeta.

Hosana: Je li Vas strah povratka u društvo?

Aleksandar: Uh. To mi je stalno u glavi. O tome razmišljam skoro dvadeset i četiri sata. Došlo je vrijeme da stanem pred ljudе kojima sam pravio probleme. Ipak, hvala Bogu, Zajednica me je naučila kako da se taj strah nadvlada.

Hosana: Kako?

Aleksandar: Da bih zadobio mir, trebam tražiti oprost od tih ljudi. Tako ću i njima mir podariti. Prije nego zatražim oprost, u molitvi tražim

snage od Gospodina da mogu oprost zatražiti. Takoder molim i za te osobe da imaju snage da mi oproste, da me ne sude. Nakon traženja oprosta, predstoji mi da pitam te ljudе kako mogu nadoknaditi uvredу, kako mogu štetu popraviti. Da bi molitva bilja jačа, uzeo sam i post kao dodatnu žrtvu radi zadobivanja velikog dobra. Sada sam zahvalan Zajednici da me je tomu naučila.

Hosana: Želimo Vam uspjeh u tome. Hvala na razgovoru.

Aleksandar: Hvala i Vama, a ovim bi putem pozdravio sve one s kojima sam bio povezan preko Zajednice “Hosana”, te im poručujem da molimo jedni za druge.

Razgovarao: Josip Josipović

Piše: Olivera Egete

Nakon sedam i pol godina rada Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - "Hosana" od 16.1.2015. više ne prima štićenika, već se bavi preventivom. To je vijest koja se brzo proširila u Subotici i šire. Uprava je ostavila mogućnost obnove rada Zajednice ukoliko se za to stvore uvjeti. Što je ono što uprava Zajednice traži da bi obnovila svoj rad, te nastavila dalje primati štićenike?

HOĆE LI BITI OBN

Sa svojim prijedlozima, problemima i o obnovi rada Uprava "Hosane" se obratila upravi Grada Subotice. Delegaciju "Hosane", 9.2.2015. godine primio je zamjenik gradonačelnika i član Gradskog vijeća zadužen za sport, omladinu i turizam g. Tomislav Veljković. Da bi Zajednica "Hosana" nastavila dalje s radom, od Grada Subotice se traži da osigura dvije plaće za osobe s invaliditetom koje bi bile namijenjene za voditelje Zajednice, te mjesecnu potporu za život i rad iste u iznosu od tisuću eura u dinarskoj protuvrijednosti. Uprava "Hosane" smatra da to gradska uprava jednoga grada može izdvojiti za potrebe mladih, te da njihovi zahtjevi nisu preveliki ili nerealni. Sa tim se složio i sam g. Veljković koji je sve pribilježio i rekao da će sa tim prijedlozima izići pred ostale mjerodavne upravitelje Grada, te da će o ishodu svojedobno javiti.

Kako je vrijeme prolazilo, a nikakve informacije od strane Gradske uprave

OVLJENA ZAJEDNICA?

nije dolazilo, Uprava "Hosane" se nakon mjesec dana od spomenutog sastanka telefonski rasplatala kako teče plan oko osiguranja traženih nužnih potreba Zajednice. Gospodin Veljković je na ovaj upit dao odgovor da Uprava Grada Subotice još uvijek traži način kako da ovo pitanje trajno riješi. Taj odgovor još uvijek daje nadu da će Humanitarno-terapijska zajednica za pomoći ovisnicima "Hosana" nastaviti živjeti i raditi punim kapacitetom. Budimo strpljivi!

Tomislav Veljković
Zamjenik gradonačelnika
Grada Subotice

Višegodišnji
duhovnik i prijatelj
Zajednice Hosana

**o. Vjenceslav
Mihetec**
karmelićanin
(1945-2015)

dana, 12.2.2015.,
nakon pretrpljenog
teškog moždanog udara,
okrijepljen svetim
Sakramentima, blago je
preminuo u Gospodinu.

Neka o. Vjenceslava
Gospodin nagradi
Vječnim životom za
sve dobro koje je
sijao zemljom.

Piše: Dalia Kalinić

OVISNOST

mogli doći do svojeg zadovoljstva. Dolazi do gubitka kontrole i korisnik se više ne može kontrolirati ili ograničiti vrijeme koje provodi na internetu.

Osim toga, često dolazi do tipičnih obrambenih mehanizama, koji se nalaze kod svih ovisnika. Oni se kreću od poricanja svoje ovisnosti do lažnog opravdanja za vlastito ponašanje. Dodatno, mnogi ovisnici o internetu

Ovisnost o internetu je jedan oblik ovisnosti o računalima i označava fenomen pretjeranog ili ekstremnog korištenja interneta u tolikoj mjeri da donosi opasnost po zdravlje. Na engleskom govornom području naziva se "Internet addiction" poremećaj, "patološko korištenje interneta" ili "prinudno korištenje interneta". Ta ovisnost još nije uvrštena u službenu psihijatrijsku klasifikaciju. Ovisnici o internetu obično zanemaruju normalne navike života u cilju povećanja vremena koje provode na internetu. U ekstremnim slučajevima, virtualni svijet može služiti kao zamjena za realne socijalne kontakte. Osim toga, često se zanemaruje zadovoljavanje osnovnih životnih potreba (kao što su hrana i spavanje).

Često se može promatrati, da ovisnici sve više vremena moraju provesti na mreži, da bi

O INTERNETU

imaju osjećaj krivnje i ne mogu se oslobođiti svoje ovisnosti vlastitom voljom. Prema drugim osobama ovisnici skrivaju svoju ovisnost ili je neće priznati. U slučaju da je PC u kvaru, dolazi do lošeg raspoloženja, nervoze, razdražljivosti, nesanice i povećanog znojenja. U nekim slučajevima može se pretvoriti u lijenost i dolazi se do "saznanja" da je život bez računala besmislen.

Posebno osjetljive su osobe koje su sklone depresiji i samotnjaštvu. Kada pritisak svakodnevnog života postaje velik, dolazi do bijega u virtualni svijet. Studenti zanemaruju svoje domaće zadaće. Mnogi korisnici surfaju satima po noći, pa dolaze iscrpljeni na posao ili u školu. Ponekad odu na bolovanje.

Problematika terapije protiv ove vrste ovisnosti je u tome što kompletna apstinencija nije moguća. Računala i drugi elektronički mediji su predmeti svakodnevnog života. Stoga se u terapiji pokušava učiti savjesno korištenje medija. U terapiji ovisnosti o internetu, uključuje se buđenje interesa za sportske i druge aktivnosti u slobodno vrijeme.

Problematikom ovisnosti o internetu bave se i terapijske zajednice za pomoć ovisnicima kroz svoj program "Edukacije za život", koji za cilj ima cijelovitu izgradnju osobe u punini njene slobode, čime osoba postiže sposobnost odgovornog i uravnoteženog korištenja tehničkih dostignuća, bez dodatnih neželjenih posljedica.

ŠTO ĆE NAM DESET

Piše: vlč. dr. Ivica Čatić

Dajući Izraelu deset zapovijedi (Iz 20,1-17) Bog svom narodu daje pouku kako da živi i hoda putem života da bi bio Njegov saveznik. Dakako, Izrael je nije morao prihvatići. Međutim, povijest će pokazati kako u slučaju nepoštovanja ovih Božjih riječi među Izraelcima nastaje nered, kaos na koji Bog neće ostati skrštenih ruku, kao što nije ni na grijehu i okorjelost u zlu drugih pojedinaca i naroda. Bog koji nije morao, ali je htio oslobođiti Izraela iz Egipta, želi ga i dalje oslobađati i zato ga čini svojim saveznikom, zato mu udjeljuje riječi koje vode put života. Dakle, njegove riječi nisu zapovijedi, nego sredstvo oslobođenja. Njihov ton zvuči kao zapovijed, jer kaže npr. ne poželi, ne ubij itd., ali samo da bi Izraelu zatvorio put koji vodi u nered, ropstvo i smrt. Pomoću ovih riječi Gospodin želi "ograditi" Izraela da ne bude izložen zlu i njegovim razornim učincima. Oslobođenje iz Egipta koje je Gospodin započeo snažnom mišicom tek je početak: kada Izrael uđe u Obećanu zemlju i kada ne bude imao agresora za vratom i onda treba biti slobodan – slobodan u sebi. Ove riječi, ako ih bude vršio, osigurat će mu nutarnju slobodu – da

ne varaju i ne porobljuju jedan drugoga. Da svaki, pa i najslabiji pojedinac u narodu, bude zaštićen i da može živjeti slobodno i dostoјno čovjeka! Većina ih je, stoga, usmjerena na ljudе, a samo manji dio na Boga – i ovdje više brine o ljudima nego o sebi!

Pomoću ovih riječi Bog kani spriječiti Izraela da padne u kaos i krene put smrti. One su, stoga, izraz njegovog projekta kojeg je počeo s Abrahamom. One trebaju osigurati zdrav i skladan život izraelskog naroda i biti mu na blagoslov. Kada se to dogodi, onda Izrael može postati svjedočanstvo Božjeg oslobođiteljskog projekta za sve druge narode. Pred očima svih drugih naroda Bog se treba proslaviti u Izraelu tako da se i oni požele uključiti u ovaj projekt oslobođenja i ozdravljenja svijeta.

Naš današnji mentalitet je "osjetljiv" ili bolje reći, ne trpi zapovijedi. I ovih "Deset Božjih zapovijedi" znaju vrijedati ponos modernog čovjeka. Međutim, upravo one svojom istinitošću i dubinom mogu postati spasotvorne i oslobađajuće. Čovjek želi biti slobodan, to je jasno. No, čovjek isto tako ne želi biti prevaren. Upravo iz susreta ovih dviju vrijednosti tj. zahtjeva koje čovjek stavlja pred život, vidljiva je vrijednost ovih Božjih riječi. Zapovijed nije lako čuti, ali što ako ta zapovijed vodi dobru? Što ako ona nema alternative? Umjesto da se pita: "Da li mi je laka ili teška? Zarobljava li me?", ne bi li se čovjek radije trebao pitati: "A zašto ne mogu prionuti uz nju? Jesam li uopće slobodan ako ne mogu prionuti uz dobro?" Tako se Božja riječ, bez obzira bila ona shvaćena kao zapovijed ili ne, otkriva ne samo kao vanjski putokaz u život, nego kao

BOŽJIH ZAPOVJEDI?

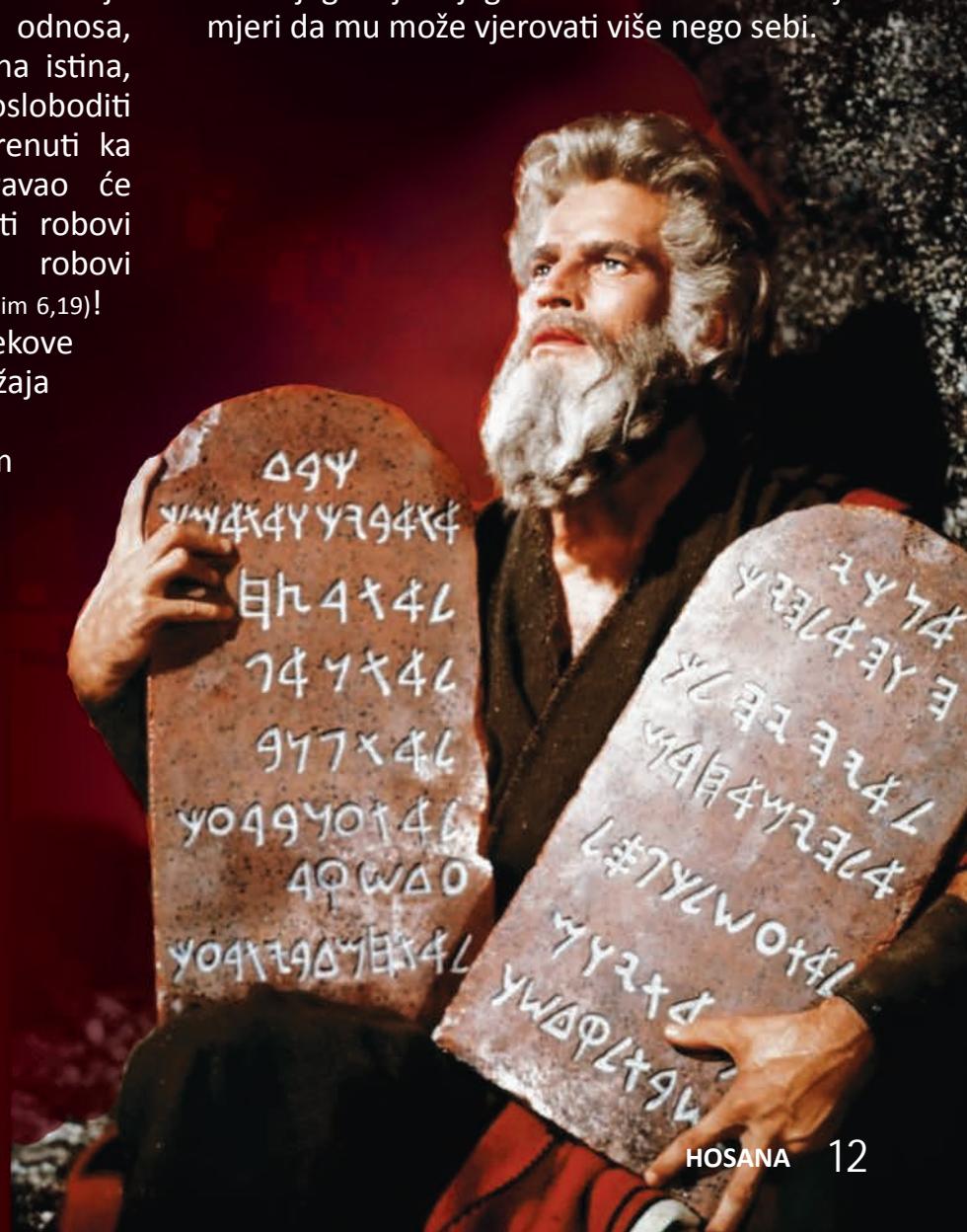
kazaljka koja mi pokazuje stupanj moje unutarnje slobode. Čovjek, dok se grčevito bori za svoju vanjsku slobodu, ne smije ostane iznutra neslobodan. Također, ne smije ostati prevaren dok hita za slobodom, jer to nije ako učeći o dobru uz dobro ne prione. Stoga, Božja riječ, dok izvana oslobađa međuljudske odnose, iznutra otkriva stupanj moje slobode i time pomaže moje sazrijevanje.

Ovo oslobođenje u Novom zavjetu poprimit će još naglašeniju unutarnju dimenziju – umjesto društvenih odnosa, u prvi plan će doći duboka osobna istina, duhovna stvarnost koja se treba oslobođiti zabluda i grijeha da bi mogla krenuti ka punini života s Bogom. Sv. Pavao će kršćanima reći da su prestali biti robovi grijeha i da sada postaju robovi pravednosti – do posvećenja (usp. Rim 6,19)! Tek nakon oslobođenja čovjekove nutrine, može doći do preobražaja odnosa među ljudima.

Iako su Izraelci u najvećim teškoćama postajali malodušni i nisu se uzdali u Gospodina, uvijek su bili izbavljeni tako, da će hod pustinjom na koncu biti okončan ulaskom u Obećanu zemlju i time pokazati da je unatoč narodu, Bog ispunio svoje obećanje. Kasnije će se Izrael sjećati, prebirati po ovim događajima i upravo zbog svog odustajanja od Božjeg projekta i nemogućnosti da ga izvede svojim silama, da shvati i prihvatinjegovih Deset riječi. Na koncu će i shvaćati, te priznati

da je na djelu bila mišica Gospodnja! Ta, ne bi sami sebi zadali takve standarde koje poslije ne žele izvršavati i zbog kojih bi sami sebe optuživali i nazivali nevjernim, preljubničkim naraštajem, neobrezanih srdaca i sl.! Dakle, netko veći im je postavljao standarde i “vukao” ih naprijed – kao otac sinčića!

Usred njihove nemoći očitovala se Božja moć i pobijedila. Izrael će postupno spoznавати kakvog saveznika ima, daleko moćnijeg i vjernijeg od sebe i to u tolikoj mjeri da mu može vjerovati više nego sebi.

TATJANA MATEJAŠ TAJČI

Piše:

Ana Ivanović Radak

Doslovno preko noći, Tatjana Matejaš, danas Tatjana Cameron, poznatija kao Tajči, početkom devedesetih godina prošloga stoljeća ostvarila je popularnost koju je malo tko uspio. Ova se Zagrepčanka sa nepunih dvadeset godina pojavila s pjesmom "Hajde da ludujemo" na ondašnjem jugoslavenskom izboru za pjesmu Eurovizije, te pobijedila. Iako je na samom Eurosongu, koji se te godine održavao u njenom rodnom gradu, osvojila za Jugoslaviju, koju je predstavljala, tek sedmo mjesto, Tajči je dominirala glazbenom scenom bivše države. Hitovi, osim spomenute pjesme, koje je ova mlada pjevačica u svojoj kratkoj karijeri ostavila, su: "Ti nemaš prava na mene", "Moj mali je opasan", "Dvije zvjezdice" i dr. Svojim anđeoskim glasom, prelijepim stasom i veselim nastupima, Tajči je postala najpopularnijom pjevačicom na prostoru bivše države. Izgledom je podsjećala na Marilyn Monroe, a bila je idol mnogim curicama. Mnogi su joj zavidjeli na uspjehu.

Nakon što je na glazbenoj sceni bila svega dvije godine, Tajči je naglo prekinula svoju karijeru. Novine su ovaj nagli prekid karijere u usponu objašnjavali studijama na Akademiji za dramu i mjuzikl u New Yorku. No, kako je Tajči preko noći nestala s ekrana, malo je tko povjerovao ovom tumačenju. Ovu misteriju, nakon više godina prekinula je i sama pjevačica objašnjavajući da je u Ameriku otišla zato što je željela na vrijeme

pobjeći iz svijeta droge kojoj je bila nadomak. "Shvatila sam da slava i novac mogu nadoknaditi neke stvari, ali samo privremeno", objašnjava danas Tajči. Osim o drogi, ova je pjevačica progovorila o borbi s depresijom i anksioznošću. "Ja sam dvaput zapela u životu – objašnjava Tajči. Prvi put kao pop zvijezda, a drugi put živeći ideju američkog sna koji to nije bio. Prvo sam promijenila kontinent i napustila svoju uspješnu karijeru pjevačice. No, onda sam ponovno zapela. Udalala sam se, stvorila predivan dom, produbila vjeru, no i dalje sam se borila s depresijom, anksioznošću i svojim suprugom. Pravo buđenje za mene je nastalo tek u trenutku kad sam shvatila da sve promjene u životu mogu napraviti jedino ako ta želja dolazi iznutra, pa sam upravo to i učinila."

Godine su prošle, Tajči je u Americi sa svojim mužem Matthewom Cameronom, izrodila trojicu sinova, uz čiju pomoć je osnovala i producentsku kompaniju, te pokrenula novu karijeru pjevačice crkvene i duhovne glazbe, pretežno na engleskom jeziku.

Nakon osam albuma duhovne glazbe, tri DVD-a i više od 850 koncerata u Americi, Tajči se posvetila i jazz pjevanju. Napisala je mjuzikl "My Perfectly Beautiful Life", a osnovala je i kazalište za mlade u Cincinnati (Ohio), gdje trenutno živi.

Tajči tvrdi da zbog prekinute karijere nikada nije zažalila.

ZAJEDNICE KOJE SE BAVE ODVIKAVANJE OD OVISNOSTI:

- "Zemlja živih"

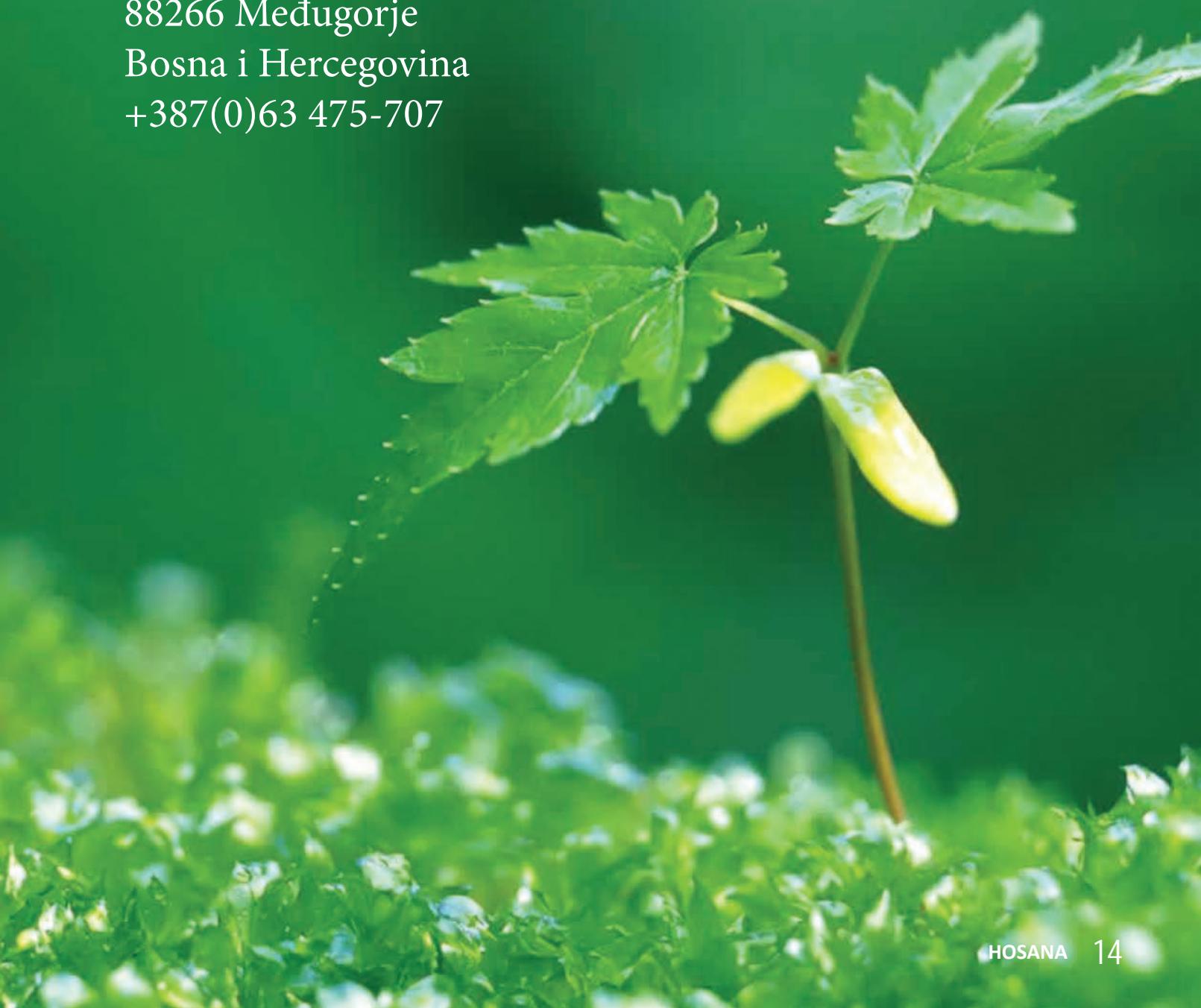
Zmaj Jovina 4 (u pasažu)
21000 Novi Sad
(021)544-708

- "Milosrdni otac"

Bijakovići bb
88266 Međugorje
Bosna i Hercegovina
+387(0)63 475-707

- "Cenacolo"

Dvorac Lovrečina grad
Kučari 1
10340 Vrbovec
Hrvatska
+385(0)2726-515
mob. 00381992726-515

Najlakše je drugoga osuditi.
Probaj ga razumjeti!

Mario Žuvela